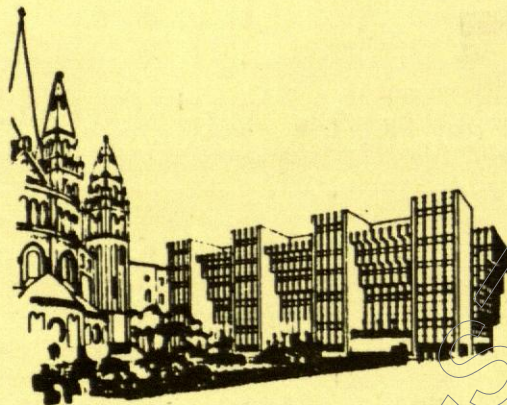

ISSN 1215-7333

Várostörténeti szemle

SZEGEDI MŰHELY

2008/1

EÖRSI LÁSZLÓ

A várbeliek ellenállása

In memoriam Czérna Zoltán

2007. áprilisában Korényi-Both András, az USA hadseregének nyugalmazott orvosvezetője az interneten Péter László segítségét kérte, hogy megkaphassa az 1957-ben mint szegedi orvostanhallgató '56-os viselt dolgaiért kapott fegyelmi ítéletére vonatkozó iratokat. Szeptemberben föl is kereste Péter Lászlót, és elmondta neki, hogy ott volt az egyik szegedi temetőben (nevére már nem emlékezett), amikor Czérna Zoltánt, a pesti harcok hősi halottját, búcsúztatták. Temetése tüntetés volt. Ahogy kevéssel utóbb, már ismét otthonról, meg is írta, szintén a világhálón: „A temetésnek híre futótűzként terjedt el Szegeden. Nem ismertük, soha nem hallottunk róla. Mégis ezrek és ezrek voltak ott a temetésen. A bosszúért lihegő karhatalom tehetetlen volt. Néma tömeg állt a karhatalommal szemben. Csattogtak az ávó fényképezőgépei. Álltunk a szertartás befejezéséig. Elszéledtünk. Hazamentünk. Isten nyugosztalja, és adjon könnyű álmot itthagyt szeretteinek...”

Az ő emléke nyomán Péter László mindenkit mozgósított, aki föltételezése szerint akárcsak a legcsekélyebb mértékben hozzá tudott járulni „Czérna Zoltán szállítómunkás”, Szeged ötödiknek meglelt 1956-os vértanúja élettörténetének föltárásához.

E feladat megoldását tovább nehezíti, hogy a Budavár 1956. évi története – amellyel eddigi ismereteink szerint összefonódik Czérna tevékenysége – sokkal kevésbé rekonstruálható, mint bármelyik harc sújtotta budapesti helyszín eseménytörténete. Kevés a szóbeli forrás, és „a szervek” megközelítően sem tudtak annyi adatot összegyűjteni, mint más körzetekből. Ennek egyelőre nemigen találok a magyarázatát.

Czérna Zoltánról főleg hatósági adatok maradtak fenn.¹ Haláláról ennyit tudunk: „A haláleset helye: Bp. I. kerület, Bátyasétány. Ideje: 11. 7. 1956. Oka és körülményei: lőtt seb a derékon.”² De még a csekély számú emlékekből is nyilvánvaló, hogy Czérnát nem az események passzív részeseként

¹ A Szegedhez tartozó Ószentivánon (1955 óta Tiszasziget) született 1933. január 13-án. Édesanyja: Szűcs Róza, édesapja: Czérna Gyula. Római katolikus. A szegedi Radnóti gimnáziumban végzett. Az állandó lakóhelye: Ószentiván, Szamos u. 232., az ideiglenes: Budapest XI. Bartók B. 57. (Horváth Miklós és Tulipán Éva könyve: *In memoriam 1956*. Zrínyi Kiadó, Budapest, 2006. 104.; A szegedi alsóvárosi plébánia halotti anyakönyve 286.; Dobó László levele Péter Lászlóhoz és Végvári Vazulhoz, 2007.)

² HORVÁTH-TULIPÁN 104.

érte a halálos találat, hanem ellenállóként. Azokhoz a szabadságharcosokhoz tartozott, akik november 4-étől három napig védték a Várat az intervenciós csapatok ellen.

1

A Várban már a fegyverszünet idején a jelentékeny létszámú műegyetemisták nemzetőrsége (Központi Diákotthon, Hess András tér) valamint a Széna tériek egyik részlege tevékenykedett. November 4-én hozzájuk csatlakozott mintegy 50 főnyi önkéntes rendfenntartó, akiket az I. kerületi rendőrkapitányságról a körzeti kiegészítő parancsnokságra, onnan pedig fölfegyverezve a Vár védelmére küldtek. Minden valószínűség szerint közöttük volt Czérna Zoltán is.³ Ekkor, 4-én reggel érkezett a Várba Végvári Vazul, 27 éves Ferenc-rendi szerzetes is, aki október 26-án szökött meg az esztergomi rendházból.⁴

Némely forrás szerint közvetlenül a szovjet bevonulás után lövedékek rombolták a Várat. Egy nemzetőr szerint a Vérmezőn a szovjetek rögvést beásták magukat, s innen lötték a Várban lévő felkelőket.⁵ A Széna tériek egyik parancsnokhelyettese szerint nem volt ekkor tudatos támadás: a Déli pályaudvarnál kerekedett tűzharc folytán érték becsapódások a Várat.⁶

³ A belügyi szervek a Széna téri „ellenforradalmárnak” titulálták („Széna téri ellenforradalmárok” Allambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára – továbbiakban: TL – O-16800 65.; „Ellenforradalom Magyarországon” V-150381/5 62.), ám ez valószínűtlen, mivel ez nem támasztotta alá egyetlen vallomás sem. Azt viszont nyilván tudták, hogy nem volt egyetemista, ahogy Nagy Géza (jegyzőkönyv – továbbiakban: jkv. – 1957. IV. 26. TL V-143086) vagy Végvári Vazul (*Nyilatkozat Czérna Zoltán hősi halottal kapcsolatban. Levél Péter Lászlóhoz, 2007*) gondolta. A hivatalos iratok szerint szállítómunkás volt, ahogy fentebb már említettük is.

⁴ Végvári Vazul: *Budavári krónika: emlékezés 1956 szabadságharcára*. In: *Búvópatak 1956*. Budavári visszaemlékezések. Budavári Önkormányzat, 2004. Továbbiakban: VÉGVÁRI, 2004. 22. Végvári több interjúban is elmondta 1956-os történetét, a *Budavári krónikához* hasonlóan. Végvári 1943–1945 között Pécssett, a Zrínyi Miklós Gyalogsági Hadapródiaskola növendéke volt, a szovjetek fogságába került, nyolc hónap múlva szabadult. 1947–48-ban a Kereskedelmi Főiskolán tanult. Ezután a ferencsek Kapisztrán Rendtartományának szécsényi novíciátusában, majd Gyöngyösön és Esztergomban a rend hittudományi főiskoláin folytatott filozófia–teológiai tanulmányokat. 1953-ban szentelték pappá Esztergomban, majd prefektus nevelő lett az ottani ferencs gimnázium internátusában. (Dippold Pál: *Vazul atya davajgítárral. Magyar Hírlap Online* 2006. okt. 20.) – Érdekes: Józsa Antal főhadnagy (Hadtörténelmi Levéltár) úgy tudta, hogy Végvári református pap volt, és nem egyedül, hanem egy Angyalföldről jövő csoporttal érkezett a Várba. (Józsa jelentése Hadtörténeti Levéltár – továbbiakban: HL – 56-os gyűjt. 7/611.; HL MN Különgyűjt. 9/641.)

⁵ Farkas Kolompár Lajos jkv. 1957. V. 26. FB 2733/57.

⁶ Szilágyi Zoltán jkv. 1958. VII. 30. TI V-145715.

A műszaki egyetemisták tüzelőállást állítottak föl, de parancsnokuk, Marián István ezredes, telefonon fegyverletételt rendelt el.⁷ Ezt állítólag „alig leírható döbbenet és lehangoltság fogadta”.⁸ Az ellenállás hiábavalóságát valószínűleg a közelben lévő tisztek is beléjük sulykolták.⁹ Ekkor épp itt, a Hess András téri kollégiumban tartózkodott a hadapród múltú Végvári Vazul, és sorsdöntő elhatározásra szánta el magát: „Akkor én, a köztük idegen, egész bensőmben remegve belekiáltottam a lépcsőház feszült és bamba csöndjébe: átveszem a parancsnokságot.”¹⁰ Senki nem tett semmilyen ellenvetést. Ám a Hess András téri kollégium, a továbbiakban az ellenállás helyszínéeként a források között nem szerepel.

A Várban nemzetőri szolgálatot ellátó Széna téri részleg nagyobb része már korábban szétszéledt. Szabó János („Szabó bácsi”) főparancsnokot, aki kivételesen a Várban éjszakázott, az intervenció hírével keltették. Rögvest visszatért a Maros utcába, majd a Széna térre, ahonnan irányította az ellenállást. Beosztottai közül csak kevesen maradtak ott. Köztük minden kétséget kizáróan csak Nagy Gézá-t tudjuk azonosítani.

Az I. kerületi kiegészítő parancsnokságról fölküldött csoport egy része a Dísz tér 3-ban, a várgondnokság épületében rendezkedett be. Itt a 40 éves Batthyány Bálint anyagbeszerző kezébe került az irányítás, aki máshonnan is toborzott fiatalokat.¹¹ Így az osztag mintegy 20 főnyi lett, tagjai közül Kerek Mátyást, Hüll Lászlót, Vajgel Sándort, Vajgel Lászlót, Vargyai Józsefet, Viszmeg Imrét tudjuk azonosítani. Közülük az 54 éves Kerek Mátyás afféle rajparancsnoki szerepet töltött be,¹² a többiek 18 évesnél fiatalabb diákok és

⁷ Marián minden egyetemi egységnek megparancsolta, hogy a fegyvereket gyűjtsék össze, és adják át a szovjet csapatoknak; tegyék ki a fehér zászlót, mert a nagy túlerővel szemben biztos pusztulás várná rájuk. A következő szavakkal zárta beszédeit: „Akkor vagytok hősök, ha meritek vállalni az életet; élnetek kell.” (Varga Sándor jkv. 1957. IV. 10. TL V-150006/2.)

⁸ VÉGVÁRI 2004. 24.

⁹ Józsa Antal főhadnagy jelentése HL MN Különgyűjt. F 9/641.

¹⁰ VÉGVÁRI 2004. 25.

¹¹ „[A] Magyarországon élt csaknem valamennyi gróffal rokoni viszonyban állok” – vallotta a vizsgálati fogságban. A közgazdasági egyetemet félbe szakította, katona lett, részt vett a Felvidék megszállásában. 1940–42 között a Külkereskedelmi Hivatalban volt tisztségviselő, majd a római kirendeltségen dolgozott. 1943-tól ismét bevonult, légvédelmi tüzér, hadnagy, szakaszparancsnok lett. 1945-ben Morvaországban az alakulatával együtt szovjet fogságba került, 1948-ban szabadult. A Külkereskedelmi Hivatalba tért vissza, de innen eltávolították. Segéd munkásként helyezkedett el, majd anyagbeszerző lett Budapesten. (Jkv. 1960. I. 6. TL V-146251)

¹² Kerek a Horthy-rendszerben csendőr főtörzsőrmester volt, a háborúban előbb amerikaiak, majd szovjetek fogságába került. A Rákosi-rendszerben Kazincbarcikára internálták. (Kerek Mátyás vizsgálati dossziéja 3. 1. 9. TL V-20244.) Az I. kerületi kiegészítő parancsnokságon őt nevezték ki a Várba vezényelt csoport vezetőjének.

segédmunkások voltak. Mint említettük, valószínűleg Czérna Zoltán is e csoporttal tartott: „volt egy magas vékony 30–35 év közötti birgeri csizmás, akit „Cérná”-nak szólítottak, és azt mondták róla, hogy pap” – vallotta Kerek Mátyás.¹³ Kerek összekeverhette Czérnát a később megjelenő Végvári Vazullal.

A várgondnokság épületében lévőket, a lakókat a felkelők már hajnalban fölkel tették, és leküldték a pincébe.¹⁴ Kerek Mátyás eligazítása alapján a csoport fele az épület körül örködött, a többiek tartalékként az épületben maradtak.¹⁵ Később azonban mintegy 30 fegyveres foglalt el tüzelőállást a várgondnokság hivatali helyiségei első emeleti ablakainál, a Duna és a Hunyadi János utca és a királyi vár irányában.¹⁶ Batthyány két fegyverest felelősségre vont, amiért adó-vevő készülék volt náluk, mivel attól tartott, hogy ezt a szovjetek bemérhetik.¹⁷

Végvári fölvette a kapcsolatot a Dísz tériekkel, s emlékezése szerint az itteni vezetőknek is parancsokat osztogatott, fölöttük is diszponált. A levéltári források többsége viszont három egyenrangú vári parancsnokot említ: Végvári Vazult, Batthyány Bálintot és Magyar (Magyari?) Ferencet. A szerzetes arra emlékezik, hogy a fiatalok felelőtlenkedtek a fegyverekkel, ezért legelőször a „tüzet szüntess!” parancsot adta ki. Ezt alátámasztja az egyik diák vallomása: „Hüll Lászlóval kettesben a királyi várhoz mentünk, nálam puska, Hüllnél pedig géppisztoly volt, és itt szórakozásból célba lőttünk egy rossz cipőre, majd a Lánchídon lévő tankokra. Amíg a többiektől távol voltunk, a Lánchídon lévő szovjet tankok ágyúval fellőttek a Várba, és egy fal ráomlott egy fiúra az Alagút Duna felőli oldala felett, ahol a többiek el is temették a fiút.”¹⁸ Nem tudjuk ki volt ez a fiú.

2

Ez a történet már 5-én volt, amikor több harci esemény is lejajlott a Várban. A várgondnokság épületéből a felkelők átlóttek a pesti oldalra, a szovjet páncélosokra célozva. A szovjetek észlelték a lövések irányát és visszalóttek. A ház tíz belövést kapott, a lakók tiltakoztak. A Várba visszatérő „Szabó bácsi”, a Széna tériek parancsnoka a függetlenség ügye iránti

¹³ Kerek Mátyás tanúkihallgatási jegyzőkönyve (továbbiakban: tk.) 1960. I. 13.

¹⁴ Bársony János tk. 1959. XII. 10. TL V-146251.

¹⁵ Hüll László tk. 1959. XI. 23.; Vargyai József tk. 1959. XII. 1. TL V-146251.

¹⁶ Bársony János tk. 1959. XII. 10. TL V-146251.

¹⁷ Vajgel Sándor 1959. XII. 10. TL V-146251.

¹⁸ Vargyai József tk. 1959. XII. 1. TL V-146251.

közömbösségért szenvedélyesen lehordta a lakókat.¹⁹ A várgondnokság elhagyta az épületet.²⁰ Este egy szovjet ágyúlövedék a raktárhelyiséget találta el, amely kigyulladt. A tüzet végül a felkelők oltották el.

Az időpontok a leginkább ellentmondóak a forrásokban. A legvalószínűbb, hogy a Várban a két szembenálló fél „testközeli” harca 6-án kezdődött. Ekkor már a szovjetek – főleg a Gellért-hegyről – aknával is lőtték ezt a városrészt. A Dísz téri fegyveresek nagyobb részét – köztük Czérna Zoltánt – a Bécsi kapuhoz és ennek környékére vezényelték. Itt Magyar Ferenc vezette az ellenállókat, helyettesével, Nagy Gézával,²¹ a korábban Széna téri felkelővel. Ő is valószínűleg Végvári Vazullal keverte össze Czérnát. „Czérna Zoltán egyetemistát Magyarai mutatta be (papnak készült, úgy hallottam) egy nagyobb csoportot vezetett, buzdította a mi csoportunkat is.”²²

A vezetők kijelölték a harcosok tüzelőállását a várfalakon, miután kioktatták őket a kézigranátok és egyéb fegyverek használatára. Parancsot kaptak, hogy senkit se engedjenek be a Várba, aki nem tudja a jelszót.²³ Az ellenállókhöz csatlakozó lányok benzines palackot töltöttek.²⁴

A barikádokat már korábban megépítették, és a Bécsi kapu előtti területet, az Ostrom utcát fölloccsolták olajjal, hogy a páncélosok támadását megnehezítsék.²⁵ Ennek ellenére a szovjet 32 501. sz. alakulat harcokcsijai délután fölkapaszkodtak, és löni kezdték a barikádokat. Ezt meghallották a Végvári Vazul és a Batthyány Bálint vezette szabadságharcosok és odasiettek. (Előzőleg Végváriék a Várszínház mellett találtak kedvező fekvésű lövőállást, ahonnan a szerzetes-parancsnok tűzparancsot vezényelt a Tabánon és a Citadellán észlelt szovjet állások ellen.²⁶)

Nagy csata alakult ki a mintegy 40 felkelő²⁷ és a velük szemben álló hat-hét szovjet harcokcsi tankistái között. A Hadtörténeti Múzeum és az Országos Levéltár közötti kiugró bástyarészen Magyar Ferenc kerekas géppuskával lőtt a

¹⁹ Bársony János tk. 1959. XII. 10. TL V-146251.; VÉGVÁRI, 2004. 28. Bársony szerint a felkelők a Dísz téren november 6-án délutánig lövöldöztek ki az ablakokon.

²⁰ Vargyai József tk. 1959. XII. 1. TL V-146251.

²¹ Részletesebben I. Eörsi László: *Széna tériek 1956.* 1956-os Intézet, 2004. 246.

²² Nagy Géza jkv. 1957. IV. 26. TL V-143086.

²³ Vajgel Sándor tk. 1959. XII. 1. TL V-146251.

²⁴ Józsa Antal főhadnagy jelentése HL MN Különgyűjt. F 9/641.

²⁵ Vajgel Sándor tk. 1959. XII. 1. TL V-146251.; Vajgel László tk. 1959. XII. 15. TL V-146251.

²⁶ VÉGVÁRI, 2004. 26.

²⁷ Érdekes, hogy szovjet katonai vezetők mennyire túlbecsülték a Vár védőinek számát. E. I. Malasenko, a Magyarországon állomásozó különleges hadtest törzsfőnöke szerint több mint ezer főnyi felkelővel álltak szemben (*A szovjet katonai intervenció 1956.* Szerk. Györkei Jenő és Horváth Miklós. Bp., H&T, 2001. 268.): A rendőrség 500 ellenállóról tudott (*Rendőrségi napi jelentések I.* Összeállította: Kajári Erzsébet. 1956-os Intézet, 1996. 31.).

harcokocsikra. Vargyai, Hüll és mások meggyújtott benzines üvegeket dobtak a harcokocsik irányába; nem tudjuk, eltalálták-e a páncélosokat. A szovjetek válaszul szétlőtték a barikádot, a várfalat és a Hadtörténelmi Múzeumot is célba vették.²⁸ Az ő ágyúlövéseiktől gyulladt ki az Országos Levéltár.²⁹

Zadirasvili alezredes, az alakulat törzsfőnöke így tudósított az eseményről: „A 4. páncélos század Mihajlov főhadnagy parancsnoksága alatt harcolt a Bécsi kapunál, ahol barikádok zárták el az útjukat. A gyalogság és páncélkocsik segítségével a barikádokat sikerült szétrombolni. A barikádok szétrombolása során az ellenforradalmárok fegyvertüzet nyitottak rájuk a közelálló épületek valamennyi emeletének ablakából. Különösen erősen tüzeltek ezen épületek 3–4 emeleteiről. Ugyanakkor benzines palackokat is dobáltak a páncélos egység kocsijaira. Különösen intenzív tüzelés folyt az amerikai követség által bérelt lakóházból és az állami levéltár épületéből.”³⁰

A tűzpárbajnak több áldozata lett. A halottak azonosításához azonban nem maradtak kellő források. Végvári emlékezete szerint a felkelők közül ekkor itt egy 16–17 éves diák kapott tüdőlövést.³¹ Magyar Ferenc is megebesült a fején, lábán, karján. Nagy Géza bekötözte, és a Szikla kórházba vitték.³²

Zadirasvili alezredes: „Ezekben a harcokban különösen kitűnt Jaszkov Mihail Alekszejevics hadnagy szakasza (lövész szakasz). A szakasz parancsnoka a Bécsi kapunál lefolyt harcokban halt hősi halált. A Bécsi kapunál az ellenforradalmárok elleni kézitusában esett el Malakján Armas Gaszprovinc közkatonája is. Ebben az ütközetben tanúsított hősiességét Gyicsok hadnagy, az egyik páncélos szakasz parancsnoka: amikor a páncélkocsijára dobott benzines palacktól a gépe kigyulladt, nem törődve a veszéllyel, a páncélkocsi személyzetével együtt sikerült eloltaniuk a tüzet és folytatniuk a harcot az ellenforradalmárok ellen.”³³

²⁸ Hüll László tk. 1959. XI. 23. TL V-146251.; Vargyai József tk. 1959. XII. 1. TL V-146251.; Dr. Beck György hadnagy jelentése 1959. XII. 22. TL V-146251.

²⁹ Józsa Antal főhadnagy jelentése HL MN Különgyűjt. F 9/641. Józsa: „A levéltárat öt ablakon behatoló nyomjelzős tüzérségi lövedék gyújtotta fel.”; Nagy László HL 56-os gyűjt. 7/659-661.; Vargyai József tk. 1959. XII. 1. TL V-146251. Szabó János ezt vallotta a tárgyalásán: „A levéltár leégésével kapcsolatban csak azt tudom mondani, hogy az egy becsapódó gránáttól gyulladt ki, nem pedig mi gyújtottuk fel.” (1957. I. 9. HL 00115/56.

³⁰ Zadirasvili alezredes följegyzése 1960. II. 6. TL V-146251.

³¹ VÉGVÁRI, 2004. 26.

³² Nagy Géza jkv. 1957. IV. 26., VIII. 30. TL V-143086.; Vargyai József tk. 1959. XII. 1. TL V-146251.

³³ Zadirasvili alezredes följegyzése 1960. II. 6. TL V-146251.

7-én hajnalban folytatódtak a harcok. Ekkor kapott halálos sebet Czérna Zoltán a Bástyasétányon. Állítólag egy közlőről leadott géppisztolysorozat végzett vele.³⁴

A szovjet túlerő fölénye percről percre nyomasztóbbá vált. Végvári emlékezete szerint bekerítés fenyegette őket: „a gyűrű már minden oldalról bezárulni látszott körülöttünk”. Mivel támogatásra nem volt semmi remény, kiadta utolsó parancsát: „Fegyvert rejtteni! Pucolás ki a Várból!”³⁵

A 15 éves Nyiri Gábor szerint a felkelők többsége is le akarta tenni a fegyvert, ám Nagy Géza tovább erősködött: „van még benzines palack és más robbanószer, támadjunk újra”.³⁶ De a harcok megszűntek, a szovjet páncélosok megszállták a Várat. A bástyáról állítólag egy tehergépkocsinyi halottat vittek el. Az Ostrom utcán szovjet sebesültszállító gépkocsik szedtek föl két–három mozdulatlanul fekvő katonát.³⁷

3

A felkelők három vezetője közül Végvári Vazul és Magyarai Ferenc rövidesen emigrált. Batthyány Bálintnak ez nem sikerült; 1957 januárjában elfogták a határon. Az „ellenforradalmi” tettei miatt azonban csak 1959. október 6-án rendelték el a nyomozást. Ekkor már Nagy Géza két és fél éve raboskodott: másfél éve ítélték jogerősen öt évre elsősorban a Széna téri tevékenységéért.

Batthyány mindvégig tagadott, noha ügyében a nyomozó hatóságok számos terhelő tanút hallgattak ki. „A nyomozás során közel 30 elítéltet és különböző személyeket hallgattunk ki tanúként, továbbá más nyomozati cselekményeket végeztünk. Ennek során felderítettünk különböző olyan, ez idáig felelősségre nem vont személyeket, akik szovjet páncélkocsikat lőttek ki a budai Várban és a Széna tér környékén tüzeltek a szovjet egységekre” – írta Korom Mihály a legfőbb ügyésznek.³⁸

Batthyányt végül kilenc hónapra ítélték. A Vár többi védője (Kerek Máttyás, Hüll László, Vajgel Sándor, Vargyai József, Viszmeg Imre) ellen nem indítottak eljárást. Batthyány és Nagy Géza 1962-ben szabadult.

Czérna Zoltánról sajnos a megkérdezett Végvári Vazul szerzetes sem tud újabb adalékokkal szolgálni: „A Czérna névre magam pontosan nem

³⁴ David Irving: *Felkelés. Egy nemzet küzdelme: 1956*. Ford. Tudós-Takács János. Gede Testvérek, Bt. Budapest, 2004.

³⁵ VÉGVÁRI, 2004. 30–31. o.

³⁶ Nyiri tk. 1957. IV. 12. TL V-143086.

³⁷ Józsa Antal főhadnagy jelentése HL MN Különgyűjt. F 9/641.

³⁸ Előterjesztés a nyomozás határidejének meghosszabbítására 1959. XI. 27. TL V-146251.

emlékezem. [...] Legmeggyőzőbbnek tartom David Irvingnek a Czérna név említése mellett a budapesti I. ker. halotti bejegyzéseket: név, halál oka, hely, idő. [...] Ezentúl szívesen vállalom, hogy az Irving által megnevezett fiatal valószínűleg Czérna Zoltán volt, aki egy rövid időn át megbízott helyettesemként működött.³⁹

³⁹ Péter László kérésére adott Nyilatkozat Czérna Zoltán hősi halottal kapcsolatban. Végvári Vazul volt parancsnok Esztergom, 2007 október.